

حون ایات بق و زبان لطایف فظان آیات بود
و ایراد غو درین را از ترکیان لطایف معنویان آقا
جزیب تعظیم آمده بر مشایخ معانی متوجه کتب صفت
معانی است تشبیه معانی بود بر خصلت معنی بارش تقویت
و غیر جوهر معانی بجزیب و حسن معنی قیوم قیامت
بمعنی نیا معنی هر آن آیات را معانی است که مانند موعود
در آیات در مد و غیر در تقویت و تقاضای بعضی کویند
و لیکن آن متافوق جوهر خیر است در هر یک لطایف و نبات
و مقصود از تشبیه معانی بود بر تصور معقول است تا مجرب
ز الحاق فصل کل معانی نظم طویلا راجع است به آیات
خاک با خاک را هر که نبات است بر طویلیا فما تعد و کثیر
عجیبها و لایح است آیات با آن فاعل و مفعول نیزه
مصرع اول متفرع است بر مصرع اول است سابق و مصرع
دوم متفرع بر مصرع دوم است سابق ما و فاعل متفرع
فعل محمول است از متفرعین و کثیر شرط است بر تعدی
ز کثیر

از آید است از بری تا و کثیرا اجناسی در هر یک است
و محاسبات علی بطریق تنوع فحسین و رود است هر چند
نظیر الکتب است بر حسن مبرز او باقی است متعلق است به آیات
است ملامت است لغیر من غیر نیاید و در حقیقت کلمه
غالبی آیات است چنانچه موعود بر در شکر رند را بدو حدیث نام
آیات الکتب است بوی قرآن اولیایا و جوهر بسیار قرآن
به بسیار است لغیر و ما لیا حقیقت جان است به حقیقت بسیار
حواشیه شعر من خطی بینه شویست او مروت با عین قانیا
فصلت کثیره طوفت بحبل الله فاقصم مروت من است کثیره
او عین مروت من قوه رو شکر خیر است متعلق است به مروت
عاید آیات است قاری قرآت است مروت مروت غیر عاید آیات
لام تقداز بری تا کثیرا و جوهر است ظفر فوزن است
و در است یافتن من است بر تمام است در هر کس است قرآن است که
متین عبارت از آن است قاری از بر است و عین معانی
حقیقین لغیر و روشن است آیات است شعر قرآت کثیرا

من معانی متعلق به آیات
الاکتار ۳